

τεπιέζοντο καὶ τοῦτο δὲ εἶναι βέβαιον ὅτι τινὲς ὑπὸ ματαιοδοξίας ή ἵνα καταστῶσι προσφιλεῖς, ἐπραττον ὑπὲρ δύναμιν καὶ διέρθειρον τὴν περιουσίαν των, τοῦτο δμως ἡν̄ ἔξαρτες τοῦ κανόνος. Εἰς δικαίαν δμως δικαιομήν, ὡς οἱ νόμοι προέγραφον, καὶ εἰς ἔμφρονα περιορισμὸν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν νόμων, ἃνευ μικρολογίας, ὡς καὶ ἄνευ περιττῆς ὑπερβολῆς, ή διαπάνη ἡν̄ οὐχὶ μεγαλειτέρα ἐκείνης, ἢν ἡδύναντο νὰ χορηγήσωσιν αἱ πρόσθιοι τῶν πλουσίων, ἃνευ βλάβης τοῦ καφαλαίου τῆς περιουσίας. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ πρόσθιος τῶν καφαλαίων ἡν̄ τὸ πάλαι πολὺ μεγαλειτέρα ἡ σήμερον ὅτι κατὰ τὴν δούλειαν τὸ κέρδος τοῦ καφαλαιούχου τασσοῦτον μεγαλείτερον ἡν̄, ὅσον διλιγωτέρα ἡν̄ ἡ μετοχὴ τοῦ ἐργάζομένου ὅτι καλῶς διαχειρίζομενον καφαλαίου ἡτο δινατὸν νὰ διπλασιασθῇ εἰς διλίγα ἐτη̄ ταῦτα δὲ ἔχοντες κατὰ νοῦν, θέλομεν δμολογήσεις ὅτι ἔκκαπτον ποσὸν δικτυανόμενον εἰς τὰς λειτουργίας, σχετικῶς πρὸς τὴν περιουσίαν τοῦ λειτουργοῦντος, οὐδὲ τὴν ἡμίσην ἀξίαν εἶχεν ἐκείνης, ἢν ἡθελεν ἔχει κατὰ τοὺς χρόνους ἡγιῶν τὸ αὐτὸν ποσὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιουσίας.

'Ex τοῦ Γερμανικοῦ.'

Ε. Π. ΜΟΥΧΤΟΥΡΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ

ΜΑΜΥΤΗ.

—οοο—

Ἐν ταῖς ἐκθέσεσι πρὸς τὴν ἐν Ἐδμιούργῳ Βοτανικὴν ἐταιρίαν, ἀναφέρει ὁ William Muray τὰ ἀκόλουθα, ἀφορῶντα τὴν περιγραφὴν τούτων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀγνώστων γιγαντιαίων δένδρων, ἀτινα ἔνεκα τοῦ μεγέθους; αὐτῶν ἐπωνομάσθησαν κολοσσαῖς, γιγαντιαῖς, καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀσιδίου ναυάρχου Wellington, Wellingtonia gigantea.

Ο πρῶτος τόπος ὅπου ἀπηντήθησαν παριστάνει μικρόν τι δάσος καλούμενον Calaveros grove, νῦν δὲ καλεῖται Mamutb, δάσος πλησίον τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀγίου Στανισλάου καὶ τοῦ Ἀγίου Αντωνίου εἰς ὅψος 4,600 ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιχάνειαν τῆς Οχλάσσης. Ἐνταῦθα εὑρέθησαν 92 τοιαῦτα κολοσσαῖς δένδρα. Ἐκτὸς τούτου ἀνεκαλύφθησαν ἄλλαι δέσμοι τοποθεσίαις ὅπου φύουνται, ἡ μία εἰς τὸ Mariposa μὲ 460, καὶ ἡ ἐπέροξ Fresno County μὲ 600 δένδρα. Τὸ ὅψος τῶν δένδρων τούτων ἀνακαίνει μέγρι τῶν 300 ποδῶν, ἢ δὲ περίμετρος αὐτῶν εἰς 90 περίπου πόδας. Ο Muray εἶδε δένδρον τοιοῦτον τοῦ ὅποιον τὸ ὅψος ἀνέβη εἰς 410 πόδας καὶ ἔτερον ἔχον περίμετρον 916 πόδας, ἀριστερότερον τοῦ θόλου τῆς ἐπικλησίας τοῦ ἀγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ.

Τὰ δένδρα ταῦτα ἀνυψώνεται ὡς γιγαντιαῖκι τῆλαι μέχρι τῶν 2/3 τοῦ ὑψους αὐτῶν εἶναι ὅνειρα κλώνων· ὁ φλοιός των εἶναι ἔνιοτε καθέτως διεξόργυμένος, ὥστε φαίνεται δμοιος μὲ ῥαβδωτοὺς κίονας. Αὗταις ἀγγλίαν μετενεχθεῖσαι φωτογραφίαι τοῦ δένδρου τούτου ἐπροξένησαν τὴν μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς περὶ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα καταγινομένους.

Μικρὰ τοιαῦτα δένδρα μετέφεραν εἰς Ἰρλανδίαν, ἀτινα πρὸς μεγίστην τῶν βιοτανικῶν εὐγαρίστησιν ἥργισαν νὰ ἀνθίζουν καὶ νὰ καρποφοροῦν.

Ἔτερον δμοιον ὀσπαντώς γιγαντιαῖον δένδρον ἀνεκαλύφθη καὶ εἰς ἄλλο μέρος τῆς Καλλιφορνίας ἀνομαλόμενον Segnoa sempervirens.

Ε. ΛΑΛΔΕΡΕΡ.

Ο ΣΑΧΠΣ ΤΗΣ ΙΕΡΣΙΑΣ.

Μετὰ τὴν Κιμώρειον εἰρήνη, μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ηερσίας ὑπὸ τοῦ Μ. Άλεξάνδρου καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ τοσάκις καταπολεμήσαντος τοὺς Πέρσας βιζαντινοῦ κράτους δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος ἔχθρας πρὸς τὴν Περσίαν· τοὺς κατ' ἔξοχὴν ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν Ἑλλήνων βαρβάρους θεωρουμένους, τοὺς Πέρσας, διεδέχθησαν παρὰ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν ἄλλοι βάρβαροι, εἰς οὓς ἐφαρμόζεται τὸ τοῦ Άριστειδους «Ἄχρις ἐν ούτος (δὲ ηλιος), ἔφη, ταύτην παρεύπαται τὴν πορείαν, Αθηναῖοι πολεμήσουσι Πέρσαις ὑπὲρ τῆς δεδημορένης χώρας καὶ τῶν ἡσεθημένων καὶ κατακεκαυμένων ιερῶν.» Εὑρισκόμεθα μακρὰν τῆς Ηερσίας καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος, ίνα καύσωμεν τὰς Σάρδεις τοῦ Πέρσου μονάρχου, οὗταις τῆς Ίωνίας Ἑλληνες πολεμοῦσι πρὸς τοὺς Πέρσας. Εἴς ἐνκυτίας, πρὸ τινῶν μηνῶν συνήψαμεν πρὸς τὴν ἀδικηνόπως ἐπὶ τὰ κορίττω προβαίνοντας Περσίαν ἐμπορικὴν συνθήκην διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ἡμῶν. Ο νῦν Σάχης, οὗ τινος παρατιθέμεθα τὴν εἰκόνα, ἀντιγεγραμμένην ἐκ πρωτοτύπου παρεικῆς ἐλαιογραφίας, σταλείσης τῷ Σουλτάνῳ, εἶναι μέγας φίλος τῆς προδόσου καὶ ἐπιμελεῖχ αὐτοῦ ἐκπαιδεύονται ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ιδίως ἐν Διέππη πολλοὶ Περσῶν πατέδες.

Σ.

ΦΩΣ ΦΩΔΑ.

ΦΩΔΑ

Τῷ ὄντι παγκόσμιος εἶναι διγαλλικὸς Μηρύτερος ἀρέος ἐν αὐτῷ ἀναγκαζόμεθαν ἡ ἀρισθῶμεν πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀττικοῦ ἀστεροσκοπίου ἀνακαλυφθέντος κομήτου, τὸν ὅποιον δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν μὲ τὸν νῦν φαινόμενον, ἀνακαλυφθέντα τὸ πρῶτον ἐν Μασαχουσέτῃ.

‘Ο Σάχης τῆς Περσίας.

» Ο Κ. Ιούλιος Σμίδτ, διευθυντής τοῦ ἀστεροσκοπείου Αθηνῶν, ἀνεκάλυψε τὸν νέον κομήτην ὥρας τινὰς πρὸ τοῦ Κ. Τέμπελ, τὴν 2 Ιουλίου περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν τῆς νυκτός. Τὸ ἄστρον ἐφρίνετο τότε καὶ εἰς τὸν γυμνὸν ὁρθαλμὸν, ἀν καὶ ἦτο φέγγος σελήνης, ἀλλ’ ἡ λάζιψις αὐτοῦ ἐλαχτοῦται ταχύτατα. Ο Κ. Σμίδτ τὸν παρετήρησε μέχρι τῆς 11 ὥρας, ἵσως δὲ καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας. Οἱ δὲ κύριοι Σίμων καὶ Τέμπελ ὥρισάν τινας θέσεις τὴν 5, 7, 14 καὶ 16 Ιουλίου. Δυστυχῶς φάνεται ὅτι κάνεν

ἐκ τῶν μεγάλων ἀστεροσκοπείων δέν παρετήρησε τὸν κομήτην. Ο Κ. Weiss ἀστρονόμος τῆς Βιέννης ἐγγεδίσας τὴν τροχιὰν κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν 2, 3 καὶ 15 Ιουλίου· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦ ὑπολογισμοῦ αὐτοῦ συμβανεῖ ἴκανης πρὸς τὴν τροχιὰν τὴν ἐκδοθείσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Seeling ἐξ Ἀλτόνης, καὶ στυριζομένην εἰς θέσεις ἡττον πλησίον κειμένης.

» Κατὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κ. Seeling, ὁ κομήτης εἶγε τὴν 28 Ιουλίου εἰς τὰς 10 τῆς νυκτὸς ἀνάβησσιν εὐθεῖαν 13 ὥραν, 15 λεπτῶν, 48 δευτέρων λεπτῶν

καὶ ἀρκτικὴν ἔγκλισιν μιᾶς; μοίρας; 53 λεπτῶν καὶ ἔδυσε τὴν ἡμέραν ἐκείνην περὶ τὴν 10 ὥραν καὶ 43 λεπτὰ τῆς νυκτός. Ἀλλ' ἡ λάμψις του μόλις εἶναι τὸ ἐκατοστὸν τῆς προτέρας.

«Ο κομήτης οὗτος ἐφάνη ἐξαύριον; ὡς δὲ μέγας κομήτης τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀλλ' ἡ ἀναλογία αὕτη μόνον κατὰ τὸ φυινόμενον ὑπάρχει, διότι δὲ τοῦ 1861 εἶχεν ἡδη παρατηρήθη εἰς τὸ νότιον ἡμισφαῖρον πολὺν χρόνον πρὸ τῆς φωνῆς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐν ὃ ὁ σημερινὸς δὲν ἤργατε νὰ ἔναι καταφανῆς εἰμὴ ὅτε ἀνεκαλύφθη. Τοῦτο ἐξηγεῖται διότι δὲ θέσις τῆς τροχιᾶς ὀλίγον κλίνει ὡς πρὸς τὴν ἐκλειπτικὴν καὶ παρέχει περιήλιον διάλιπτημα ἵσον συζδὸν πρὸς τὸ μεταξὺ γῆς καὶ ἡλίου. Ἐκ τούτων ἐξάγεται διότι ὁ κομήτης ἀπληπίζεται πρὸς ἡμᾶς μετὰ ταχύτητος ἵσος πρὸς τὸ ἀθροισμα τῆς ἴδιας αὐτοῦ μετακινήσεως καὶ τῆς ταχύτητος τῆς γῆς, καὶ διότι τὴν σήμερον ἀπέργεται μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος. Τὴν 4 Ιουλίου διέβανε ὑπὲρ τὴν γῆν εἰς διάστημα 4 ἑκατομμυρίων λευγῶν περίπου.»

Ο δὲ Κ. Τέμπελ ἐπιστέλλει τὰ ἔντια εἰς τὸν Σημαδρόο τῆς Μασσαλίας:

«Ο ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ρόζα ἀνεκαλυφθεὶς κομήτης τὸν 23 Ιουλίου εἶναι νέος· δὲν εἶναι δὲ δὲ φθεὶς τῇ 2 Ιουλίου. Παρετέρηται χθὲς τὸ ἐσπέρας διότι ἦν εἰσέτι ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Καμηλοπάρδου, ἀλλ' ἡ ναγκάσθην νὰ μετακινήσει τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὸν κῆπον, διότι ὅμως τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἄνεμος δύμας μὲν πάντας νὰ παρατηρήσῃ τὸν αἱρετῆς.

«Ο κομήτης τοῦ πατρὸς Ρόζα ἦν ὡραιότατος καίτοι δυσκίλως ἐμφανῆς πρὸς τὸν ἀπλῶς βλέποντα· κατὰ τὸ μέγα μου τελεσκόπιον παρέχει δῆλον παραπληπτικὸν τῇ τοῦ μεγάλου κηυμήτου τοῦ 1861, ἀλλ' εἰς μικρότερον σχῆμα· ὁ πυρὴν αὐτοῦ, διάπυνες μόλιστα καὶ εὐδιάκριτος, περιβάλλεται νεφελοειδεῖς πέπλοι 8 ἔως 10 λεπτῶν διαμέτρου· ἀντιτείνει δὲ τῷ ἡλίῳ οὐρὴν ἔως 4 μοίρων μήκους, καὶ μόνον 10 ἔως 12 λεπτῶν πλάτους. Ή μὲν πορεία αὐτοῦ εἶναι βραδυτάτη, ἡ δὲ θέσις κατ' εὐθείαν ἀνάβασιν 96 περίου μοιρῶν καὶ ἡ ἔγκλιση; 73 καὶ ἡμισείς.

«Ο κομήτης τῆς 2 Ιουλίου, δὲν διευθυντής τοῦ ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν Ιούλιος Σημίδης ἀνεκάλυψε τὴν αὐτὴν ώς κάγια νύκτα εὑρίσκεται τὴν σήμερον παρὰ τὸν ισημερινὸν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς Παρθένου. Εἰ καὶ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἥλαττώθη τὸ τε φῶς καὶ ἡ πορεία αὐτοῦ, ἡδυνόθην νὰ κατορθώσω παρατηρήσεις ἐπ' αὐτοῦ τὰς 23 καὶ 24 Ιουλίου.»

Τηλεγράφημα δὲ τοῦ Αλγερίου τῆς 2 Αύγουστου 1862 τετάρτην διέγειν καὶ 23 λεπτὰ τῆς ἐσπέρας, σταλέν υπὸ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ στρατάρχην καὶ δουκὸς Μαλακώφ πρὸς τὸν στρατάρχην Vaillant, μέλος τῆς Ἀκαδημίας, λέγει διότι τὴν προτεραίαν κατὰ τὴν ἐν-

νάτην καὶ 55 λεπτὰ τῆς νυκτὸς ὁ Κ. Βολάρδος ἀνεκάλυψε κομήτην ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Καμηλοπάρδου εἰς 6 ώραν εὐθείαν ἀνάβασιν καὶ 17 μοίρων βορείου πολικῆς ἀποστάσεως, μέγαν ἔχοντα πυρῆνα καὶ διαρανεστάτην κόμην.

Ο δεύτερος τῶν πρὸ μικροῦ ἀνακαλυφθέντων κομητῶν, δὲ ἐν μὲν Φλωρεντίᾳ τῇ 23 Ιουλίου παρατηρήθεις υπὸ τῶν Κ. Κ. Πακινόθου καὶ Τουσταίνου, ἐν δὲ Ρώμῃ τῇ 25 Ιουλίου υπὸ τοῦ πατρὸς Ρόζα, τῇ 27 ἐν Κοπενάγη υπὸ τοῦ Κ. Σχιελλεράπου, ἔγινε πλέον καταφανῆς ὡς εἴπομεν καὶ εἰς τὸν γυμνὸν δοθαλμὸν καὶ θέλει φωνῆς ὡραιότατος περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς (ε. ν) ηπατά τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Κ. Θρινσδέιν, ὡς πάλιν ὁ Μηρύτωρ λέγει. Τὴν δὲ Λύγούτου καθ' ἓν παρετηρήθη εἰς τὸν μεταηθρινὸν πῆνας Βιέννης διεκρίνετο ἡδη ἄνευ τηλεσκοπίου. Ή κόρη αὐτοῦ εἶχε σχῆμα βιπιδίου· ἡ οὐρὴ εἶχεν ἡδη μῆκος ήμισείς μοίρας ταῖς πρώταις ἡμέραις τοῦ Λύγούτου. Ο δὲ πυρὴν σχυρῶς μεγεθυνόμενος λάμπει ὡς ἀστὴρ ἐκτού μεγέθους.

Κατὰ τὸ αἰδ. πατέρα Σένχιν τὸ μικρὸν νέφος εἶναι στρογγύλον, διαχειρέτρου 3 ἔως 4 λεπτῶν, ἐξέχον πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἡλίου· ἀλλ' ἡ οὐρὴ μόλις ἀργάζει νὰ φαίνεται.

Η τροχιὰ τοῦ ἀστρου τούτου ἀμοιβάζει ὀλίγον πρὸς τὴν τοῦ κομήτου τοῦ 770, ὑπολογιζομένου κατὰ τὰς σινικὰς παρατηρήσεις.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Λύγούτου (ν.ε) ἡ λάμψις τοῦ κομήτου εἶναι δωδεκαπλασίων ἢ κατὰ τὴν 31 Ιουλίου. Περὶ μέσον τὸν Σεπτέμβριον θέλει διέλθει τὸν ισημερινὸν καὶ θέλει πάσαι τότε περὶ τὰς δέκα τῆς νυκτός· ἀλλ' εἰς τὸ νότιον ἡμισφαῖριον δύναται νὰ παρατηρήθῃ ἐπὶ πολὺ μετέπειτα.

Τὸν δεύτερον δύμας τοῦτον κομήτην οὔτε ὁ Πατέρας Ρόζας ἀνεκάλυψεν ἐν Ρώμῃ πρῶτος, παρατηρήσας αὐτὸν τῇ 25 Ιουλίου, οὔτε οἱ ἀστρονόμοι τῆς Φλωρεντίας τῇ 22, ἀλλ' ὁ ἀκίματος ἀμερικανὸς ἀστρονόμος, Κ. Τότλης, ἐκ Καμπενίης ἐν Ματαχυνέστη, ἀνακαλύψκει αὐτὸν τῇ 18 Ιουλίου ὀλίγον μετά τὸ μετανύκτιον.

Τὴν σήμερον, ἐξκοιλουθεῖ ὁ Μηρύτωρ τῆς 12/14 Αύγουστου, ὁ κομήτης εύρισκεται εἰς ἀπόστασιν 8 ἢ 9 μοίρων μόνον ἀπὸ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου· διεκνίνει δὲ εἰς τὸν κατώτερον μεσημβρινὸν πρὸς τὰς ἔνδεκα καὶ ἡμίσεις τῆς ἐσπέρας. Ή λάμψις εἶναι ἡδη διπλασία ἢ τριπλασία τῆς ἐν ταῖς ἀργαῖς τοῦ μηνὸς. Εἶναι λοιπὸν καταχρανῆς εἰς γυμνὸν ὄφθαλμὸν, ἀν 5 οὐρσην· ἔναις καθαρὸς, μάλιστα μετὰ τὴν δύσιν τῆς σελήνης, ἥτοι τὴν 4/13 Αύγουστου εἰς τὴν ἐννάτην τῆς ἐσπέρας καὶ τὴν 2/14 τὴν δεκάτην καὶ τέταρτον. Ο κομήτης ἔνεκα τῆς περὶ τὸν πόλον θέσεώς του μένει δρατός διην τὴν νύκτα. Τὴν 7/19 Αύγου-

στου θὰ ἀπέχῃ 41 μοίρας ἀπὸ τοῦ πόλου καὶ τὴν 11/23 21 μοίρας μόνον δὲ τὴν 17/29 ἀπέρχεται ἕκανως μακρὰν τοῦ πόλου διπλας φθάση εἰς τὸν ὄριζοντα κατὰ τὸν κατώτερον μεσημβρινὸν, καὶ τότε θέλει ἔγει: δεκαπλασίονα λάμψιν τῇ; κατὰ τὴν 20 Ιουλίου / 1 Αὐγούστου ἐκπεμπομένης.

Οἱ κομήτης θὰ ἦναι περιήλιος τῇ 13/25 Αὐγούστου, διέρχεται τὴν ἐπιφάνειαν τῇ; ἐκλειπτικῆς τὴν 1/13 Σεπτεμβρίου διακείνων διὰ τοῦ δεσμοῦ αὐτῆς καταβαίνοντος εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς γηνὸυ τροχιᾶς ἀπόστασιν. Άλλ' οὐ γῆ θὰ ἦναι τότε μακρὰν τοῦ σημείου τούτου διελθοῦσα αὐτὸν πρὸ 33 ἡμερῶν.

Ἐὰν περίδωμεν τὴν ἀσθενῆ ἀναλογίαν τῶν στοιχίων τοῦ ἀττέρος τούτου πρὸς τὴν τροχιὰν τοῦ κομήτου τοῦ 770, μπολογιαθεῖσσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Χίνδη, πρὸς οὐδένα εἴκ τῶν γνωστῶν κομητῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔξομοιώσωμεν αὐτὴν. Άλλα ἐφ' ἔτος δὲν δυνάμεθα νὰ κατακρίνωμεν τοὺς ἀστρονόμους ὃς πέρυσι δὲ κατελήθησαν ἀπροσδοκήτως ὑπὸ φαινομένου λαμπροῦ καὶ ἀπρόσπτου.

Άλλα περὶ μὲν κομητῶν ἀλις εἴρηται μεταβολαῖς δ' ἀπ' αὐτῶν εἰς τὴν τοῦ γαζ ὀφελιμωτέραν λάμψιν, διότι δὲν ἐνόητα ποτὲ εἰς τὶ γρηγορεῖσι η τῶν κομητῶν. Κατὰ νέον νεωτερισμὸν, δι' αερίου ἐφωταγωγήθη τὴν 15 Αὐγούστου διλόκληρος ή πόλις τῶν Παρισίων, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τοῦ Ναπολέοντος: εἰς τὴν φωτογραφίαν ταῦτην τὸ ἀέριον περιεκλειστο ἐντὸς ὁχιῶν καγγομακτισμένων διαφόρων χρωμάτων τῶν λεγομένων ἐντεικῶν γαραφίων, lanternes venitiennes παρ' ἥμιν δὲ τὸ ἀέριον φαίνεται ἐπιτηδειότερον ή πρὸς κατασκευαζόμενον, η καθηκούσεν πλέον. Επειδὴ δὲ διατείνονται τινὲς λέγοντες «γῆστες ὅσους φανούς αερίου τόσους καὶ ἐλαίου καὶ θάλασσας τὸ αὐτὸν φῶς», «συμβούλευσον εἰς αὐτοὺς νὰ μετακνῶσιν ἀπὸ τῇ; δῆλοῦ Σταδίου κατ' εὐθείαν εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος, ὅπου καίσουσι πρὸ τινὸς γωρίς νὰ φέγγωσιν ὅμως, ἐμπλησθέντες ἐλαίου καὶ τριμένων λύγνων τοῦ αερίου οἱ φανοί, ἀγνοοῦμεν διὰ τοῦ Μάλιστα δὲ ἀληθεύει: διὰ τοῦτο η ὑπὸ τοῦ Κυρίου Τέλεων ἀναφερομένη διαιροκατακλυΐα

*Ἐν τῷ φάσι σκοτεινός,

ἔρχομοζομένη εἰς τὸν ἔνα μόνον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ σταδίου αερίου φανὸν τὸν ἐλαίου ἀμυδράς λάμψεις ἐκπέμποντα, δ' ὅποιος διπλας ἢ τὸ ἀέριον δὲν ὑπῆρχεν εἰσέτι ἐν Ἀθήναις οὐ ητο.

*Ἐν τῷ σκότει φωτεινός,

καθὼς πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῶν κατὰ τὰ παρομετριέα τῆς πόλεως ἥμιν τμήματα συναδέλφων του. Παρατηρητέον δὲ διτὶ δεκάτην πέμπτην Αὐγούστου ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ η ἐπὶ τὰ φαινότερα πρόσδος τὴν ὅποιαν ἀνηγγείλαμεν, καὶ δεκάτην πέμπτην Αὐγούστου η ἐπὶ

τὰ σκοτεινότερα ἥμετέρα. Παράδοξον! μόνον κατὰ 12 ἡμέρας εἴμεθα δπίσω!

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν τῆς 15 Αὐγούστου ἔκτακτος ἀμαξῶν κρότος καὶ κίνησις ἡκούετο ἀνὰ πᾶσαν τὸν πόλιν· διότι οἱ διασκεδάσαντες ἐν τύρη τὰ σκοτεινὰ τῆς μελαγχολίας των νέφη εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἀττικῆς ἔξοχας ἐπανήρχοντο πάλιν εἰς τὴν ἄλλην τύρην, τύρην πολυειδῆ καὶ πολυποίκιλον, μποσχάμενοι νὰ δρυμήσωσιν ἐκ νέου ἀθέροι πρὸς τὰς αὐτὰς ἔξοχας μετά τινας ἡμέρας, ὅτε ἄλλη πάλιν ἀγεται ἐορτὴ τῇ; Θεοτόκου.

Άλλα τί καθήμεθα καὶ δικιλούμεν κατάτιτεορτῆς;

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τὴν τετάρτην ὥραν τοῦ ἔτους τὸ φινόπωρον καὶ μετ' ὀλίγον θέλουμεν ἔχει θεατρικὰς παραστάσεις ἔλληνικάς τε καὶ ἵταλικάς. Τὸ θέατρον ἐπεσκευάσθη, ἐχρωματίσθη καὶ εὔτρεπτος ἐσωτερικῶς κατὰ τὸν γαλλικὸν τρόπον· ὑπεράντιο δὲ τοῦ προσκηνίου ἐτέθη τὸ βασιλικὸν σύμβολον, ως ἐν Παρισίοις τὸ αὐτοκρατορικὸν εἰς τὰ πέντε αὐτοκρατορικὰ θέατρα, τὸ ἵταλικὸν, τὸ Γαλλικὸν, τὸ Ὄθεται, τὸ Μέγα Μελόδραμα καὶ τὸ Κωμικόν. Μόνον τὰ θεωρεῖς θέλουμεν μείνει κατὰ τὸν ἵταλικὸν τρόπον διότι καὶ πυλυδάπανον καὶ περιττὸν ἴσως ητο νὰ ἀνοιγθῶσι καὶ νὰ προστεθῶσιν ἔξοσται μάλιστα, ἐπειδὴ τὸ θέατρον εἶναι μικρὸν η προσθήκη ήθελες σκεπάσσει ὅλην σχεδὸν τὴν λεγομένην ὁργήστραν περιλαμβανομένης καὶ τῆς πλατείας (par-terre) η δποίξ τώρα οὐδὲ τέλη ζήτεις. Τὸ καθήματες δροῦτην νομίζουμεν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ νῦν ὑπάρχον κτίριον, ἀφ' οὐ γρήματα δὲν ἔχομεν πρὸς θεμελίωσιν νέου· ίσως δὲ καὶ διὸ ητο, ἐάν μης ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην τούτα, νὰ ἐκτίζετο ἀγορά ἐπὶ τοῦ εἰς ἀνέγερσιν θεάτρου ὁρισθέντος γηπέδου, τὸ δποίξ οὐ μόνον ἀγρηστῶν ἐντελῶς μένει, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν τῶν γειτονῶν εἶναι· καλλιστερά δύναται νὰ κτισθῇ ἐκεῖ ἀγορά ὡς η νῦν ἐν Παρισίοις ἐγειρημένη, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ σπεύσουμεν διὰ νὰ πάνη πλέον η βάρος κατὰ τῆς Ποικίλης· Στοῖς καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαιοτήτων οὐδεὶς καὶ νὰ διυγηθῶμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὰς διαισχίες κατακρίσεις τῶν καθήμερων ἐπισκεπτομένων αὐτοὺς ξένων· παρὰ τὴν δυτικὴν καὶ ὄρεσιν δύιη τῆς Ποικίλης· Στοῖς εἶναι ἐμπεπηγμένα η ἔκτισμένα κουρεῖα, κρεωπαλεῖα, μαγειρεῖα κτλ. καὶ συνέχεται πρὸς αἰτίην τὸ ἀγδέας καὶ σαθρὸν ἐκεῖνο λείψανον τῇ; τουρκικῆς κυριαρχίας, τὸ Γαριλού, ἐν δὲ γυμνάζονται οἱ σρατιωτικοὶ μουσικοί. Καὶ ἐν τούτοις ὀλίγα μόνον γρήματα, μικρὸν μέρος τῶν καθήκεστρων εἰς τοὺς ἄλλους δρόμους· τῆς πύλεως ἔξοδευομένων, δλίγα μόνον ἀρκοῦσι πρὸς κατάρρηψιν τῶν οἰκαρίων τούτων καὶ μόνον κρητινισμοῦ ἔξιδα χρήσει τὸ μουσουργεῖον τοῦ στρατοῦ, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἀκάματος ἀκοντήτης στρέφει.

ἀκαταπάντως τὸν τρεχὸν τῆς ἀτυχίας, καὶ οὐδὲς τῆς ἀθηνᾶς; Ήταν ἔξετείνετο μέχρι τοῦ μεγάλου στρατῶνος ὃ που ἔχει πλέον δὲ δρόμος ἀρκετὸν πλάτος. Εἶναι ταῦτα δὲν γίνωσι, συμβούλια μεν εἰς τοὺς μὴ ιδόντας τευρικὴν πόλιν νὰ ὑπάγωσι νὰ σπουδάσωσιν αὐτὸν τὸν μαχαλέν.— Άλλος ἐπὶ τὸ προκείμενον τὸ θέατρον θὰ φωτισθῇ διὰ πολυαερίου, διότι πῶς ἄλλως νὰ διομάσωμεν τὸν πολυέλκινον, μετατρεπομένου τοῦ ζελαίου εἰς ἀέριον;

Κατὰ τὰς Ἐλλειτικὰς ἐφημερίδας γενουσός τις Κ. Πόλυς ἀνέβη μετὰ δύο διηγῶν εἰς τὴν ὑψηλοτέραν τοῦ Ιουγκοράου κορυφὴν ἀπείρους κατακινήσας δυσκολίας, ἥτοι εἰς 12,827 πόδ. ὑπεράνω τῆς θαλάσσης. Δικαιούντας δὲ ἐκεῖ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ μὴ δυνηθέντες καν μίαν σημαίαν νὰ ἐμπήξωσιν ἔνεκκα τοῦ αφοδοῦ καὶ παγετώδους ἀνέμου τηγανάσθησαν νὰ καταβούσιν.

Ἄγγλος τις δύος δὲν τίθυνθη ν' ἀναβῇ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας. Ἐνῷ ἀνήρχετο μετὰ τριῶν διηγῶν, εἰς τούτων σφαλεῖς ἔπεσεν εἰς σχισμάδα βάθος ἔχουσαν 50 πόδων καὶ ἐκινδύνευσαν οἱ μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ τὸν σώσωσιν ἔνεκκα δὲ τοῦ λυπηροῦ τούτου συμβάντος διεκόπη ἡ ἀνάβασις.

Εἰς τὸν ἀναβάντα λοιπὸν τὸ δρός τοῦτο Κ. Πόλυν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ἔξις ὥραιοι τοῦ Alfred de Musset στίχοι:

Young-Fran, le voyageur qui pourrait sur ta tête
S'arrêter et poser le pied sur sa conquête,
Sentirait en son cœur un noble battement,
Quand son âme, au penchant de ta neige éternelle,
Pareille au jeune aiglon qui passe et lui tend l'aile,
Glisserait et fuirait sous le clair firmament.

Τὴν Κυριακὴν 10 Αὐγ. (v. c.) ἐγένοντο ἐν Αργεντεῖλ πειράματα εἰς τε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν θύραν ἐνδιαφέροντα. Οἱ Κ. Devisme ὅπλοποιὸς τῶν Παρεισίων ἐφήρμοσε πρῶτος τὰς ἐκρηγνυμένας βολὰς εἰς ιδιαίτερον διπλὸν πόδες καταστροφὴν τῶν μεγάλων τετραπόδων, οἷς ὁ ἐλέφας, ὁ λέων, ἡ τίγρις, ὁ πάνθηρ κατλ. ἐγένοντο δὲ τὰ πειράματα ταῦτα παραγγελαντος τριάκοντα τοικυτα πυροβόλα τοῦ ἐν Κοζενχίνη ναυάρχου Κυρίου Βονάρ, διότι αἱ γαλλικαὶ προφυλακαὶ κινδυνεύουσι πολλάκις ἔνεκκα τῶν πολλῶν τίγρεων. Διάφοροι στρατηγοὶ καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ πολὺ ἄλλο πλῆθος πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἦσαν παρόντες καὶ ἔξτηλαγησαν, ἐπτοκήθησαν μάλιστα, ιδόντες τὰς τρομερὰς ὀργανικὰς βλάβας, τὰς ὑπὸ τοῦ κτηνιατροῦ Κ. Monjauze εὐθὺς παρατηρηθείσας ἐν τῇ αὐτοφίᾳ τῶν δύο θυμάτων, δύο ταλαιπώρων ἵππων εἰς θάνατον προωρισμένων δι' ἀσθένειαν.

Νῦν δὲ εἴναι ἀναμφισβολὸν ὅτι ἡ διαδρήγνυμένη σφαίρα τοῦ Κ. Devisme εἴναι ὁ ἴσχυρότατος σύμμαχος κατὰ τὴν θύραν τῶν μεγάλων τούτων θηρίων. Καὶ ἄλλαι δὲ δοκιμαὶ γενόμεναι πολλάκις ὑπὸ τοῦ

περιφέρμου λεοντοκτόνου Ἰουλίου Γεράρδου καὶ ἄλλων γνωστῶν θηριοφόγων, εἰναι ἀντίδροτος ἀπόδειξις, ὅτεις τὸ ἔξης κυνηγοί, φυσιοσκόποι καὶ περιηγηταί δύνανται ἀσφαλέστερον καὶ ἐπιτυχέστερον νὰ δρμάσου εἰς καταστροφὴν τῶν ἐν Λόφων, Ἰνδέων καὶ Ἀμερικῆς θηρίων.

Σ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

.....

ΑΓΓΕΛΙΑ. Βουλόμενοι τὸ κατὰ δύναμιν ἐλειψίν τινα τῶν παρ' οἷμαν μεγίστων ἀναπληρώσαι, ἔξελληνταμεν κατὰ τὰς ἀργαίας πηγὰς τὸ πολλού λόγου ἀξιον σύγγραμμα τοῦ Σουεγλερίου, τὴν ἴστορίαν τῆς παρ' Ἑλλησι φιλοσοφίας. Όφειλομεν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγγελίᾳ διεκλαδεῖν τινα προεισαγωγικότερον περὶ τε τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἴστορίας αὐτῆς, καὶ περὶ τοῦ προκειμένου συγγράμματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τοικυτα μακροτέρων δέσονται λόγων, ἐκρίναμεν καλὸν παραπέμψαι τὸν φιλόμουσον ἀναγνώστην εἰς τι τῶν μελλόντων τευχῶν τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος, τῆς Ηαρθάρας, ἐλπίζοντες ὅτι ὁ ἐπιστημόνας συντάκτης αὐτῆς ἀξιώσει τῆς δημοσιεύσεως τὰς ὀλίγας ἔξεις ήμων, αἵτινες ἵσως διακινογότουσιν ἥμας, τῷ τοιούτῳ ἕργῳ ἐπιχειρήσαντας. Ἐπειδὴ δὲ δι τοῦ βιβλίου ὅγκος διὰ τὰ ὅρη ήμων συνταχθέντα προλεγόμενα καὶ δισκοποστάκιας ταὶ μεταβολὰς τοῖς ήμετέροις πολίταις οὐκ ἀνιστρελεῖς ἐσομένας ἡγητάμεθα ἱκανῶς ἐπηγενήθη, ἀναγκαζόμεθα τιμῆσαι αὐτὸ δώδεκα μὲν δραχμῶν διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, ἐνδὲ δὲ φλωρίου αὐστριακοῦ διὰ τοὺς ἀλλαχοῦ παρεπιδημοῦντας δόμογενες. Πεποιημένοις δὲ τὸ βιβλίον οὐκ ἀνωφελεῖς τοῖς ἐντευξούμενοις ἔσται· ἡ ἐκδοσις δύος αὐτοῦ οὐκ ἐν ήμεν κετταῖ, ἀλλ' ἐν τῷ πλήθει καὶ τῇ προσιρέσει τῶν φιλόμουσων συνδρομητῶν, δισκοποστάκιας προσταχθεῖσιν τὴν συνδρομὴν ὅπως διευκολυνθῇ ἡ τοῦ ἕργου περιστολή. Οὐδὲν οἱ βουλόμενοι καταγραψάσαν τὰ ἐκατόν δισκοποστάκια διόν τ' εὔαναγνώστως ἐν τῇ παρούσῃ ἀγγελίᾳ.

Μὴ δυνάμενοι δὲ γράψαι ιδίᾳ πρὸς ἐκαστον τῶν φιλόμουσων φίλων, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς θερμῶς, σημειώσαντας δι' ἀστερίσκου τὰ δισκοποστάκια τῶν κυρίων συνδρομητῶν, δισκοποστάκιας προσταχθεῖσιν τὸ ἀργυρίον, ἔξαποστεῖλαι ήμεν πάλιν τὰς ἀγγελίας, δισκοποστάκιας τάχιον, ἐπιγράψαντας τάνδε τῶν δρῶν·